

چگونه و کجا زندگی کنیم تا سیرِ عمر پیشرفت معنوی نموده و به شادی عمیق دست یابیم؟

نکات زیر را باور دارم:

۱- قبل از پیدایش کائنات (که دانشمندان برآورد می‌کنند ۱۳/۵ تا ۱۵ میلیارد سال پیش بوده) فقط خدا بود و دیگر هیچ نبود.

۲- خدا از خود مایه گذاشته و نظامی را به نام نظام آفرینش تدوین یا خلق فرمود.

۳- طبق این نظام آفرینش کائنات به وجود آمد، زمین و خورشید و سایر کرات و ستارگان و انسان و سایر موجودات خلق شدند.

۴- هر چیزی که به وقوع می‌پیوندد طبق این نظام است، یا چیزی رخ نمی‌دهد که طبق این نظام آفرینش نباشد.

۵- تا آنجا که به زندگی انسان مربوط می‌شود نظام آفرینش برای تعالی معنوی یا شادی دراز مدت و عمیق انسان تدوین شده است. بنابراین هر واقعه‌ای که در زندگی ما رخ می‌دهد برای پیشرفت معنوی ما می‌باشد (یا پی بردن به حقیقت وجود- یا اینکه در جهان فقط یک حقیقت که خدا باشد چیز دیگری وجود ندارد و آنچه را که ما از طریق حواس یا دل به آنها پی می‌بریم تجلیاتی از خداوند هستند و خوبند و در جای خود درستند).

۶- خداوند در خلقت انسان به او توانائی عطا فرموده تا به قسمتهائی از نظام آفرینش پی ببرد. قسمتهائی از نظام آفرینش را خداوند از طریق پیامبران خود به آنان وحی فرموده است. نتیجه و یا پاداش افکار و گفتار و رفتار انسانها در تعامل با یکدیگر و سایر موجودات و محیط زیست را که قسمتی از نظام آفرینش می‌باشد خداوند با نامه‌های بهشت و دوزخ به پیامبران خود وحی نموده است.

۷- طبق نظام آفرینش خداوند انسان را کاملاً مختار آفریده و قضاوت خداوند درباره افکار و گفتار او بر حسب اختیاراتی است که انسان داشته و اعمال کرده خواهد بود.

توجه به انسان

با توجه به خلقت انسان (طبق نظام آفرینش) می‌توانیم او را موجودی چند بعدی در نظر بگیریم؛ ابعادی نظیر جسمانی، عقلانی، احساسی، عاطفی و معنوی.

بیشترین توجه انسان در تمام حدود ۲ میلیون سالی که (طبق نظر دانشمندان) در روی زمین زندگی می‌کرده معطوف به بعد جسمانی خود بوده است. با استفاده از بعد عقلانی خود و تفکر و اندیشه و توجه او توانسته است علاوه بر تأمین خوراک (برای ادامه حیات) و پوشاک و مسکن (برای حفاظت از خود در مقابل با شرایط محیطی و حراست از خطرهای احتمالی) برای خود رفاه و آسایش بیافریند. می‌توانیم به زندگی امروز خود بنگریم و ببینیم از چه آسایش و رفاهی برخورداریم (که مرهون خلاقیت مهندسان بوده است). تقریباً تمام این رفاه و آسایش را بشر در صد سال گذشته برای خود فراهم کرده است.

در حالی که تأمین نیازهای جسمانی ضروری است و لازم است از آسایش و رفاه متداول استفاده نمائیم، ولی می‌توانیم انتخاب‌های خود را محدود به محصولاتی نمائیم که تولید آنها با حداقل آسیب‌رسانی به محیط زیست همراه بوده است.

روش سریع‌تر

به نظر این نویسنده آن قسمت از نظام آفرینش خداوندی که مربوط به انسان می‌شود طوری تدوین شده است که انسان می‌تواند، با تلاش و کوشش‌های مناسب خود پیشرفت معنوی نموده و به بالاترین درجه شادی عمیق دست یابد.

در ارتباط با پیشرفت معنوی انسان شاعر و عارف عالیقدر، سعدی شیرازی (که رحمت خدا بر او باد)، چنین می‌فرماید:

رسد آدمی به جایی که به جز خدا نبیند بنگر تا چه حد است مقام آدمیت

در حالی که نیازهای جسمانی خود را برآورده می‌کنیم و از آسایش و رفاه متعارف (که در تولید مواد و ساخت آنها حفاظت از محیط زیست مراعات شده است) بهره می‌گیریم ولی توجه خود را برای پیشرفت معنوی به ابعاد احساسی و عاطفی خود معطوف می‌داریم.

بُعد معنوی انسان

تمام رذائل و فضایل اخلاقی ابعاد احساسی-عاطفی یا بعد نرم (در مقایسه با بعد جسمانی که می‌توان آنرا بعد سخت نامید) وجود ما را تشکیل می‌دهند. لازم است در پیشرفت معنوی (بعد معنوی وجود) یا دستیابی به شادی دراز مدت فضایل اخلاقی را در خود پرورش داده و تمام رذائل اخلاقی را از خود بزداييم، یا تقوی پیشه کنیم و پرهیزگار باشیم (که در اسلام و سایر ادیان به آن بسیار توجه شده است). همراه با پرهیزگاری کامل می‌توانیم در تعامل با سایر انسانها و موجودات مؤثرترین خدمت بی‌ریا را به نیازمندترین آنان همراه با عشق‌ورزی بی‌توقع ارائه دهیم.

راه رستگاری یا پیشرفت معنوی یا آگاهی از حقیقت وجود و دیدن خدا در همه کس و همه جا با خدمتگزاری بی‌ریا به نیازمندترین افراد با عشق‌ورزی بی‌توقع و پرهیزگاری کامل میسر است. این رستگاری و پیشرفت معنوی شادی عمیق و دراز مدت ما را تضمین خواهد کرد. شغلی را و مکانی را برای زندگی خود انتخاب می‌کنیم که چنین رستگاری را امکان‌پذیر و تسریع نماید.

مهدی بهادری نژاد

۱۳ آبان ۱۳۹۹ برابر با ۱۷ ربیع‌الاول ۱۴۴۲

سالروز تولد پیامبر عظیم‌الشان اسلام، حضرت محمد(ص)

(تولد ۵۳ سال قبل از هجرت)